

Въ 1786 година съ дилижансъ се пътуваше непрекъснато 5 километра съ скорост 8 км. въ часъ.

Въ 1816 г. съ пощенска кола се пътуваше непрекъснато най-много 7 км., съ скорост 7 км. въ часъ.

Въ 1830 год. първиятъ влакъ пътуваше съ скорост 24 км. въ часъ.

Въ 1867 год. съ влакъ се пътуваше непрекъснато 63 км. съ 28 км. въ часъ.

Въ 1900 година експресътъ отъ Кале вземаше 90 км. въ часъ, като изминаваше 293 км. за 3 часа и 15 м.

Сега съ аеропланъ разстоянието Парижъ-Лондонъ се преминава за 2 часа.

Неотдавна построената желѣзница въ Шотландия пътува съ 250 км. въ часъ, когато бръзъ файтонъ въ 1786 г. употребляващъ 5 дни, за да стигне отъ Парижъ въ Лионъ.

Будилникъ, който свѣти. Единъ швейцарски фабриканть на часовници изнамѣрилъ новъ видъ будилникъ, който сигурно бѣше ще се разпространи. Това е единъ обикновенъ будилникъ, къмъ който е прикрепена нощна лампичка. Лампата може да се гаси и пали въ всѣко време, и това нищо не прѣчи на часовника, който е свързанъ съ нея. Щомъ будилникътъ почне да звѣни, въ сѫщото време се запалва и лампата. По тоя начинъ, ако спящиятъ не се пробуди отъ звѣнца, ще се пробуди отъ свѣтлината, която е надъ главата му. Звѣнцътъ макаръ и да спре да звѣни, лампата продължава да си свѣти.

Кѣпането въ миналото. Нѣкога кѣпането въ морето и рѣките, както и плаването, било строго забранено. Въ 1541 година въ Франкфуртъ на Майнъ били осъдени 8 младежи по единъ месецъ затворъ, зашото се кѣпали на Петровденъ въ Майнъ. Въ 1654 год. парижката полиция строго пазила никой да не се кѣпи през лѣтото въ Сена. Въ 1736 год. училищнитѣ власти въ Баденъ забрали на учениците да се кѣпятъ подъ страхъ на изключване отъ училището. Гете разправя въ своята афтиобиография, че веднажъ се кѣпалъ въ едно езеро на Швейцария. Внезапно наизлѣзли селяни отъ близките мѣста и наченали да му викатъ веднага да излѣзе отъ водата, наричайки кѣпането „срамна работа“. Гете не ги послушалъ. Селянитѣ почнали да хвѣрлятъ камъни по него и да го ругаятъ.